

ROZGORZENIE (1) *sb n*

N sg rozgorzenie.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozgorzeć się.

*Stan zapalny [czego]: [franca] iad łwoy rozmnaża: fład żołądká niefráwność/ do iedzenia niechęć/
vítáwiczné plwáníé/ wątroby rozgorzenie *Oczko* [40].*

Cf ROZGORZEĆ SIĘ

MN